

er rigtigt, hvad der foreligger for mig, har vedkommende Ejler ogsaa gjort dem, der ledede dette Arbejde, opmærksom paa, at dette Led vilde blive for lavt, uden at man dog har forhøjet det.

Det forekommer mig, at der i dette er Grund nok til, at Sagen kunde blive taget under fornyet Overvejelse, og det er det, jeg har haft til Hensigt at foranledige ved mit Ændringsforslag. Jeg ved meget vel, at et Ændringsforslag, der stilles af et Medlem udenfor Udvalget, ikke kan gøre Regning paa Tilslutning, og det er ogsaa min Hensigt at tage det tilbage inden Forhandlingens Slutning. Men jeg tror, det har været fuldt forsvarligt, at mit Ændringsforslag er stillet, og at jeg har fremkaldt Ministerens Udtalelse.

Den højtærede Minister sagde endvidere, at den paagældende tablidende har den Udvej at gaa Domstolsvejen, men tilføjede, at det skulde han nok vogte sig for. Hvorvidt vedkommende vil vogte sig for at gaa denne Vej eller ej, ved jeg ikke, men forudsat selvfølgelig — det gentager jeg —, at det, der foreligger for mig i denne Sag, er rigtigt, vil jeg anbefale den vedkommende at gaa Domstolsvejen. Jeg kan ikke se rettere — stadig forudsat, at det er rigtigt, hvad der foreligger for mig —, end, at det ikke alene vil være berettiget, at han gør det, men at han ogsaa vil have Retten paa sin Side. Jeg vilde i saa Tilfælde ønske, at saadanne tablidende kunde opnaa den Imødekommen at faa fri Proces. Processen koster, som bekendt, ikke Autoriteterne noget eller dog ikke de Embedsmænd, der staa i Spidsen for Statsbanernes Ledelse, noget, og jeg kan ikke se rettere, end at det, at man i saadanne tvivlsomme Tilfælde som det foreliggende ydede Befolkningen den Imødekommen at give den tablidende fri Proces, vilde være et Hensyn, som Befolkningen kunde være berettiget til at kræve, saa meget mere som blandt de Autoriteter, vi have overfor os under vore offentlige Forhandlinger, ere Statsbaneautoriteterne de mindst medgørlige. Det er en almindelig Klage fra alle Sider, og jeg nærer ikke Tvivl om, at naar jeg udtaler dette i dette høje Ting, vil der være mange Medlemmer, der ville give mig Tilslutning.

Saaledes er altsaa min Stilling til Sagen, og hermed mener jeg at have anført, hvad jeg har været berettiget til at anføre, og naar jeg ikke straks tager mit Ændringsforslag tilbage, er det, fordi jeg ikke vil lukke af for, at andre kunne tage Ordet om denne Sag. I hvert Fald vil

jeg ikke tage det tilbage, inden Forhandlingen slutter.

Ordføreren (Nørhave): Overfor de ærede Medlemmer, der have stillet Ændringsforslag, vil jeg sige et Par Ord.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Wilmann) har jo stillet Forslag om at henvise Andragendet fra Hellerup Grundejerforening om en ny Stationsbygning ved Hellerup til Ministeren for offentlige Arbejder. I dette Andragende anføres det imidlertid ikke, at det har været hos Ministeren, og naar det er Tilfældet, plejer Finansudvalget at afvise det paagældende Andragende. Men i denne Sag mente Udvalget at burde forhandle med Ministeren, og det er ogsaa sket, og Ministeren har der fremført de samme Argumenter som her i Dag. Udvalget fandt derefter ikke Anledning til at henvise Sagen. Denne Sag vil sikkert komme frem til Overvejelse og Undersøgelse, naar Tiden dertil kommer, det vil den højtærede Minister sikkert ikke undslaa sig for.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) talte ikke saa lidt skarpt mod Jernbaneadministrationen. Det er sikkert ikke Finansudvalgets Ønske, at Jernbaneadministrationen skal være afvisende overfor de berettigede Krav, som komme frem fra Lodsejere langs Jernbanerne. Denne Sag har ogsaa været forhandlet med Ministeren for offentlige Arbejder i Udvalget, og efter de Oplysninger, der kom frem der, ser det jo nærmest ud til, at Grunden til, at Plagen blev ihjelkørt, har været den, at Leddet har været for lavt, saa at Plagen har kunnet springe over det og derved komme ind paa Banen. Men det vil det ærede Medlem jo ikke kunne benægte, og det vil han som tidligere praktisk Landmand kunne forstaa, at det er umuligt at stille et saa højt Gærde op, at en Plag ikke kan sætte derover. Nu sagde det ærede Medlem, at Leddet paa den nordre Side var lavere end det paa den søndre, men det er ikke aldeles givet, at det var af den Grund, Uheldet skete. En 2—3—4 Tommer mere eller mindre at sætte over, er uden Betydning for en Plag. Men naar den er kommen ind paa Banen, kan det jo være af helt andre Grunde, at den er bleven kørt over. Den kan være kommen ind saa nær foran Lokomotivet, at den ikke har kunnet komme tids nok over det søndre Led. Hvis den havde haft Tid til det, tvivler jeg ikke om, at den lige saa godt kunde have sat over det som over det nordre, selv om